

## Co to znamená být adventistou sedmého dne.

Tajemství Bible – L. Hodač

Každý, kdo chce být členem hnutí, nebo církve ASD by měl souhlasit s osmadvaceti věroučnými články, neboli body víry. Otázkou je, jestli tyto věroučné články opravdu definují co Adventismus ve skutečnosti je. Spíš bych řekl, že těch osmadvacet článků víry můžeme chápat jako jakýsi plot, který definuje vlastnictví. Říká nám, kde vlastnictví začíná a kde končí. Odlišuje adventismus od jiných křesťanských skupin. Naše věroučné články nám ukazují, proč jsme ASD a ne třeba Baptisté, Metodisté nebo něco jiného. Oplocení, nebo vymezení pozemku nám ale ještě pořád neříká nic o tom, jaký dům bude na pozemku stát. Adventismus je také způsob života. Připravujeme se na sobotu již v pátek před západem slunce. Jdeme do sboru v sobotu ráno a končíme sobotu se západem slunce. Náš jídelníček se odlišuje, nebo by alespoň měl, od typického českého jídelníčku. Někteří z nás podělili tzv. adventistickou kulturu, protože již jsou adventisty několikáté generace. Znamená toto vše, být ASD? Nebo potřebujeme pochopit mnohem více, abychom se dostali k srdci adventismu? Pojďme o tom uvažovat.

### Začátek Adventismu

Když Ježíš přinesl na kříži oběť za všechny hříchy lidstva, byla zaručena spása všem, kteří po ní zatoužili. Nepochybuji o tom, že Ježíšovi učedníci měli naprostou jistotu, že budou spaseni, protože za ně Ježíš zemřel na kříži. Žádní ASD ale u kříže tenkrát nestáli. To všechno se stalo přibližně 1800 let předtím, než se Adventismus objevil na obzoru dějin. Už tenkrát bylo odpuštění hříchů a ujištění o spáse nabídnuto všem, kteří uvěřili. Adventismus tedy nevznikl proto, aby nabídl lidem ujištění o spáse.

Když byl Ježíš po své smrti uveden do úřadu jako náš Velekněz v nebeské svatyni, aby se přimlouval za generace lidí žijících v dalších stoletích, žádní ASD nebyli přítomni. Zdá se, že nás Bůh v této době nepotřeboval. To, že Ježíš přidává vůni kadidla, které reprezentuje jeho spravedlnost, k našim modlitbám, to bylo také zahájeno dříve, než existovali Adventisté. Svátý Duch se staral a pečoval o křesťany všech dob a Adventistů nebylo zapotřebí. To můžeme jasně vidět v Knize Zjevení, kde se Ježíš prochází mezi sedmi sbory, které jsou znázorněny sedmi svícny. **Zjevení 1: 12–13** <sup>12</sup>Když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícnu <sup>13</sup> a uprostřed těch svícnu jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem. Většinu důležitých biblických pravd adventisté převzali od jiných křesťanských církví. Tyto pravdy byly objeveny, aniž by bylo zapotřebí CASD. Proč tedy vlastně Adventismus vznikl?

V poselství prvního anděla ve **Zjevení 14: 7** se dočteme: „Bojte se Boha a vzdejte mu chválu, neboť přišla hodina jeho soudu.“

My víme, že tzv. Boží vyšetřující soud začal v roce 1844. V této době začalo konečné usmíření, neboli očištění svatyně a vymazávání hříchů. A právě v tomto období se objevil adventismus na scéně. Bylo by možné, že by vznik církve ASD měl co dočinění s očištěním svatyně? Je to důvod pro jeho existenci? Pojďme o tom uvažovat.

## Velký spor dobra a zla

Na počátku velkého sporu mezi silami dobra a zla satan prohlásil, že Boží zákon není možné zachovávat, že spravedlnost a milosrdenství jsou neslučitelné a že přestoupení zákona nemůže být hříšníkovu odpuštěno. Jinými slovy řečeno Satan zpochybnil Boží charakter a jeho právo vládnout ve vesmíru. S tímto tvrzením měl satan obrovský úspěch. Dokonce i Boží lid ve Starém Zákoně si myslel, že Bůh je nespravedlivý a tvrdý Pán. Ve velkém odpadnutí Boží církve v dobách Nového Zákonu, tedy v době temného středověku, přesvědčil Satan křesťany, že Bůh má zalíbení v určitých rituálech, tradicích, lidských činech, které jakoby nahrazovaly to, co Kristus udělal na kříži. Když Kristus svým životem a smrtí dokázal, že Boží spravedlnost neruší Boží milost, ale že hřích může být odpuštěn, že zákon je spravedlivý a jeho požadavkům je možno plně vyhovět, tak byla satanova obvinění vyvrácena. Proto přišel s dalším podvodem. Prohlásil, že milost odstranila spravedlnost a Kristova smrt zrušila Otcův Zákon. Kdyby bylo možné zákon změnit, nebo zrušit, nemusel by Kristus umírat. Zrušit Zákon by však znamenalo zvěčnit přestoupení a předat vládu nad světem satanovi. Ale Ježíš byl ukřižován proto, že Zákon je neměnný a člověk může být spasen jen tehdy, když žije podle Božích přikázání. Satan se naopak snažil dokázat, že tím, čím Kristus zákon potvrdil, jej vlastně zrušil. Když čteme Bibli a dějiny církve, tak bychom se mohli domnívat, že satan v této bitvě vítězí.

Tuto obavu vyjadřuje i prorok Daniel. Boží lid v jeho době byl stále v babylónském zajetí a Boží chrám v Jeruzalému byl zničen. Proto měl Daniel spoustu otázek. V kapitole osmé dostal odpověď. Přečteme si teď jeden z veršů bez něhož by adventizmus neexistoval.

**Daniel 8: 13** *Potom jsem slyšel mluvit jednoho svatého a jiný svatý se ho zeptal: „Jak dlouho potrvá, co bylo v tom vidění – ta otřesná vzpoura, zrušení každodenní oběti, vydání svatyně a pošlapání vojska?“*

To je pro mnohé možná těžký text proto to vyjádříme zjednodušeně jinými slovy. Jak dlouho bude ještě satan vítězit ve sporu mezi silami dobra a zla? Naštěstí dává Bůh odpověď v následujícím čtrnáctém verši.

**Daniel 8: 14** *„Bude to 2 300 večerů a jiter,“ odpověděl mu. „Pak bude svatyně znovu obnovena.“*

Bůh zde v podstatě Danielovi říká: „Milý příteli vyřešit problém satanovy vzpoury a pádu lidstva do hříchu není úplně jednoduché a bude to trvat velmi dlouho. Bude to trvat 2300 roků, než vyřeším problém hříchu a moje svatyně bude očištěna, obhájena, neboli ospravedlněna. Ale mohu tě ujistit, že satan nezvítězí a celý vesmír, který jsem stvořil, bude sjednocen a jeho obyvatelé budou žít na věky v míru, pokoji a štěstí.“

Ve velkém sporu mezi Bohem a satanem jde o to, kdo mluví pravdu a kdo lže. V **Listu Římanům 3: 4** je o Bohu řečeno: **Naprostě ne! Ale ať je Bůh pravdivý a každý člověk lhář, jak je napsáno: abys byl shledán spravedlivým ve svých slovech a zvítězil, když tě soudí.**

Slovo ospravedlněn v této souvislosti znamená zprostit obvinění, prohlásit nevinným. Očividně je Bůh, jeho charakter a spravedlnost před celým vesmírem souzen, nebo lépe řečeno posuzován. Ježíš ospravedlnil Boží zákon a Boží charakter nejúžasnějším způsobem, který kdy vesmír viděl. Ukázal, že Bůh je ochoten zemřít za bytosti které stvořil. Dále ukázal, že Boží zákon je dobrý a že Boží charakter je láska. Ale jedna otázka zůstala pořád ještě nezodpovězena. Dokážou hříšné lidské bytosti, které strávili velkou část svého života ve vzpouře proti Bohu, žít životem bez vzpoury? Ježíš mohl, ale co oni?

Většina křesťanů je přesvědčena, že Bůh svojí smrtí ospravedlnil člověka na kříži a tím bylo pro vyřešení konfliktu mezi silami dobra a zla vše dokončeno. Konečně neřekl Ježíš na kříži když umíral „dokonáno jest?“ Otázka je, co tím Ježíš myslel. K pochopení této věty by bylo nutné další studium. My se teď spokojíme s tím, že řekneme, že na kříži Ježíš vybojoval předpoklad ke spáse každého člověka. Moje otázka by zněla, když tedy bylo na kříži vše pro vyřešení konfliktu mezi Bohem a satanem vykonáno, nebo dokonáno, tak na co Pán Bůh již 2000 let čeká? Je zřejmé, že je nutné ještě vyjasnit spoustu dalších věcí, aby mohli být definitivně vyřešeny všechny otázky týkající se konfliktu mezi silami dobra a zla.

**RH 16. 4. 1901** „Celá nebesa čekají, aby uslyšela, jak my ospravedlníme Boží zákon.“

Zdá se, že Boží lid má před sebou ještě důležitý úkol.

**E. G. W. Kristova podobnost, str. 69** „Kristovým toužebným přáním je, aby mu byl jeho lid podobný. Když se na jeho následovnících dokonale projeví Kristova povaha, tehdy přijde, aby je přijal jako své vlastnictví. **Předností každého křesťana je nejen radostně očekávat příchod Páně, ale také jej uspišit.** Kdyby všichni, kteří vyznávají jeho jméno, přinášeli ovoce k jeho chvále, jak rychle by bylo na celém světě zaseto zrno evangelia. Poslední velká žeň by rychle dozrála a Kristus by přišel, aby sklídl svou drahocennou úrodu.“

Tento známý text jasně říká, že druhý příchod musí počkat, dokud se v Božím lidu neprojeví Kristův charakter. Kromě toho je zde vyjádřena myšlenka, která je v mnoha teologických kruzích adventizmu velmi nepopulární, a to sice že křesťan může uspišit příchod Páně.

**Zjevení 14: 5** popisuje charakter poslední generace, která bude žít na této planetě před příchodem Ježíše těmito slovy: **V jejich ústech nemá místo lež; jsou bez vady.**

Bůh zde zaslíbil něco neuvěřitelného. Tvrdí, že bude mít lid, který nebude lhát a bude bez vady. V knize **Touha věků na str. 671** najdeme tento klasický výrok: „**Boží a Kristova čest má co dočinění s dokonalostí charakteru Božího lidu.**“

Nejde zde tedy jenom o naši spásu a naši čest, ale jde především o čest Božího jména a Jeho charakteru. Slíbil, že bude mít dokonalý lid. Opravdu se mu podaří to uskutečnit? Pokud ne, tak nesplní svůj slib a bude z něj lhář a satan vyhraje velký spor. Tak jednoduché to je.

**E. G. W. Kristova podobenství str. 148.** „Čest jeho trůnu je v sázce, pokud se nenaplní na nás Jeho slovo.“

Vždycky, když Bůh něco slíbí, tak si za tím stojí svým jménem. Jeho trůn byl v sázce, když Kristus přišel na tuto zemi a jeho trůn je opět v sázce tím, co chce uskutečnit skrze poslední generaci.

**Touha věků str. 763** „Boj proti Božímu zákonu, který začal v nebi, bude pokračovat až do konce času. Každý bude podroben zkoušce. Celý svět bude muset volit mezi poslušností a neposlušností. Každý se bude muset rozhodnout buď pro Boží zákon, nebo pro lidská nařízení. To bude dělicí čára. Vytvoří se dvě skupiny lidí. Každý projeví svou skutečnou povahu, ukáže se, zda zvolil cestu poslušnosti či vzpoury. Potom přijde konec. **Bůh obhájí - ospravedlní svůj zákon a vysvobodí svůj lid.**“

Je důležité si povšimnout, že Bůh ospravedlní svůj zákon a tím své jméno, ale je nutné chápat, že to učiní skrze charakter svého lidu. Plné vyvinutí spravedlivého, nebo zlého charakteru, je nezbytné, aby Bůh mohl obhájit svůj zákon a charakter. Konec dějin hříchu na této planetě je jasně závislý na ospravedlnění Boha.

**Touha věků str. 309** Hospodinův zákon je dokonalý a každé odchýlení se od něho je špatné. Kristus odsuzuje lidi, kteří neposlouchají Boží přikázání a svádí k tomu i druhé. Spasitel svou poslušností obhájl požadavky zákona. **Dokázal že člověk je schopen Boží zákon zachovávat a ukázal, že poslušností se zdokonaluje povaha.** Lidé, kteří žijí podle zákona jako Kristus, potvrzují, že přikázání je svaté, spravedlivé a dobré. Na druhé straně všichni, kdo přestupují Boží přikázání, potvrzují satanovo obvinění, že zákon je nespravedlivý a není možné jej dodržovat. Tím přizvukují podvodům nepřítele a znevažují Boha. Stávají se dětmi satana, který se jako první vzbouřil proti Božímu zákonu.

Připomínám větu **Dokázal že člověk je schopen Boží zákon zachovávat a ukázal, že poslušností se zdokonaluje povaha.** Toto věta je výtkou všem těm kazatelům, kteří se nás snaží přesvědčit, jako se to stalo mně, že budeme hřešit až do smrti a že úplné vítězství nad hříchy není v tomto životě možné.

**Příslaví 28: 13** Kdo kryje svá přestoupení, nebude mít zdar, ale kdo je vyznává a opouští je, dojde slitování.

**E. G. W. Velký spor věků, str. 320** Kdyby lidé, kteří omlouvají a zakrývají své chyby, mohli vidět, jaké potěšení působí svým jednáním satanovi, kdyby viděli, jak se pošklebuje Kristu a jeho andělům, snažili by se co nejrychleji vyznat své hříchy, co nejrychleji by s nimi skoncovali. Satan využívá povahové nedostatky a pokouší se ovládnout myšlení člověka. Ví, že se mu to podaří, jestliže se s těmito nedostatky nebojuje.

Je pravda, že smrtí na kříži byla dokončena oběť, ale usmíření nebylo pořád ještě dosaženo a právě zde najdeme rozdíl mezi Adventismem a všemi jinými křesťanskými církvemi.

**E. G. W. Velký spor věků, str. 320** [Kristova prostřednická služba za člověka v nebeské svatyni je právě tak podstatná součást plánu vykoupení jako jeho smrt na kříži.](#)

Usmíření je o tom, jakým způsobem Bůh vyhraje velký spor a jak brzy může Ježíš přijít. To znamená, že důvod existence CASD je dokázat, že satan je lhář a že Bůh má ve sporu dobra a zla pravdu. To je ve zkratce poselství Adventismu.

Jediná naděje pro věčnou bezpečnost celého vesmíru, aby v něm už nikdy nevznikla žádná vzpoura, je, aby už nikdo nikdy nepřemýšlel o satanových obviněních, protože bylo jasně dokázáno, že byly naprosto falešné. To pochopitelně vyžaduje účast Božího lidu. Naší úlohou je dovolit Bohu, aby vstoupil do našich životů a učinil tam to, co slíbil učinit – očistit naše srdce a pomoci nám, abychom ho zcela a ve všem poslouchali.

Jste už také z toho zoufalí a unavení, když slyšíte, jak trpí malé děti? Jsme všichni unavení, když pořád slyšíme o nesmyslném násilí a válkách? Jsme opravdu unavení, když vidíme utrpení zvířat, které měl člověk mít v lásce, jako své kamarády? Takto bychom mohli pokračovat do nekonečna.

**E. G. W. Výchova str. 264, 1903** [Když se staneme jeho spolupracovníky, dá nám moc, aby byl učiněn konec této tragédii.](#)

**(TV 405), (DA 633, 1898)** [Šířením evangelia ve světě můžeme urychlit návrat našeho Pána. Nemáme jen nečinně čekat, až Boží den přijde. Je třeba přispívat k tomu, aby přišel co nejdříve.](#)

Apoštol Petr upozorňuje Boží lid na to jaký charakter má mít, aby obstál v poslední den.

**2. List Petřův 3: 11- 14** <sup>11</sup> Má-li být všechno takto zničeno, jak svatě a zbožně tedy musíte žít vy, <sup>12</sup> kteří dychtivě vyhlížíte příchod Božího dne! Nebesa se tehdy rozplynou ohněm a živly se roztaví žářem, <sup>13</sup> my ale vyhlížíme nové nebe a novou zemi - domov spravedlnosti.  
14 Nuže, milovaní, vyhlížejte to všechno a snažte se, aby vás Pán zastihl v pokoji, neposkvrněné a bezúhonné.

Existuje jediná cesta, jak ukončit všechny problémy, které lidstvo má. A to je druhý příchod Ježíše Krista. Žádné, lidským rozumem vymyšlené systémy tyto problémy nevyřeší. Některé metody mohou zmírnit naši bolest, ale příčinu problému vyřešit nedokážou. Hlavním problémem lidstva je hřích. Podstatou hříchu je ovšem sobectví.

Jediná definice co je hřích v Bibli, najdeme v **1. Listu Janově 3: 4** [Každý kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona.](#)

Doslova je zde řečeno, že hřích je bezzákonnost. Bůh dal člověku Zákon, aby když se ho drží, mohl žít plným životem, byl chráněn před zlem a měl naději na věčný život. Boží zákon vyjadřuje charakter zákonodárce. Ježíš Kristus přišel na tuto zemi, aby všem lidem ukázal charakter nebeského Otce. Pokud si lidé přejí dát svůj život do souznění s Božím zákonem musejí se dívat na Ježíše a napodobovat jeho život. Zákon by se dal ve zkratce vyjádřit slovy:

„Bud' takový jaký je Bůh.“ **Matouš 5: 48** „[Bud'te tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.](#)“

Přetvoření lidského charakteru podle Božského příkladu je jedním z hlavních úkolů evangelia, neboli plánu spasení. Jediná cesta vypořádat se s ošklivostí hříchu jednou provždy, je dovolit Ježíši Kristu, aby přišel zpátky. Můžete si všimnout, že jsem neřekl **čekat**, až Ježíš přijde zpátky. Skutečností je, že on čeká na nás a ne my na něho i když se nám mnozí jiní snaží namluvit něco jiného.

Poselství hnutí ASD je odlišné od jakéhokoliv poselství, jiných církevních denominací, které kdy existovaly. Naše poselství je jiné, než poselství křesťanů rané, nebo prvotní církve. Je jiné, než poselství Valdenských, Husitů a Martina Luthera. Naše poselství je naprosto jedinečné. Takové poselství nebylo nikdy dáno jakékoli jiné skupině lidí na této planetě. Důvod je jednoduše ten, že žijeme ve dni Velkého Smíření, kdy je očišťována Svatyně v nebesích. Samozřejmě satan dělá vše pro to, aby toto poselství zpochybnil. A zatím se mu to docela dobře daří.

### **Kdy může Ježíš přijít?**

Druhý příchod Ježíš Krista nebyl možný kdykoli, protože je závislý na Božím vítězství ve velkém sporu dobra a zla. Kolem roku 1840 Bůh vedl svůj lid, který měl úžasnou zkušenost. Ale po velkém zklamání se skoro vše rozpadlo a Boží lid neměl odvahu jít kupředu v jednotě. V této těžké době zůstalo pohromadě jenom několik málo lidí. Ježíš si přál vrátit se zpět po roce 1844, ale nemohl, protože jeho lid nebyl sjednocen a nešel stejným směrem spolu s ním. A tak Ježíš čekal. **E. G. W. Touha věků, str. 633** [Kdyby církev Kristova plnila svěřený jí úkol podle příkazu Páně, celý svět by byl včas upozorněn, a Pán Ježíš by přišel na naši zemi v moci a ve velké slávě.](#)

Poté co Boží adventní lid putoval 40 let, obrazně řečeno, „na poušti“, klepal Ježíš znovu na dveře adventního lidu a ptal se ho ústy E. G. W., Jonese a Wagonera, jestli je ochoten jít s ním konečně domů. A oni místo toho, aby se ptali, co říká Boží slovo, tak se ptali, co nám říkají naši vůdcové? Lidé jako předseda GK Buttler, Uriáš Smith a jiní, kteří se stavěli proti jejich poselství.

Větší část minulého století jsme strávili tím, že jsme odmítli si přiznat, že jsme opravdu zpozdlili Ježíšův příchod, nyní již o více, než sto let. Začali jsme tvrdit, že naši předkové litovali toho, co udělali a že teď vyučujeme ospravedlnění z víry v našich institucích.

**E. G. W. Ranné spisy, str. 71** [Viděla jsem, že mnozí nechápou jací musí být, aby mohli žít před Pánem bez velekněze ve svatyni v době soužení. Ti, kteří obdrží pečeť živého Boha a budou chráněni v době soužení, musí plně reflektovat Ježíšův obraz.](#)

Skutečností, ale je, že odmítnutí poselství z roku 1888 je dnes stejně silné, jako tenkrát. A tak Kristus oddaluje dál svůj příchod. Nyní, zdá se mi, nás znovu vyzývá, celé hnutí adventistů sedmého dne a říká nám, že je připraven vzít nás domů, pokud my přijmeme Jeho podmínky.

Rozhodnutí, které je před námi, je stejné jako před generací z roku 1888. Jak budeme reagovat? Odpovíme takovým způsobem, že Bůh konečně může ukončit svůj plán spásy, nebo budeme pokračovat v tom, co tak dobře umíme? Totiž dávat na první místo naše sobecké plány a ne ospravedlnit Boží jméno a ještě tvrdit, že to po nás ani nechce.

**E. G. W. Kristova podobenství, str. 69** [Když úroda dozraje, hospodář ihned pošle srp, protože nastala žeň. Kristus toužebně očekává, až se v církvi ukáže Jeho obraz. Až jeho lid plně projeví jeho povahu Kristus přijde, aby je přijal jako své vlastnictví.](#)

### **Poučení od starozákonního Izraele**

Když Bůh povolal Izrael jako svůj vyvolený lid, nikdy nebylo jeho cílem, kvalifikovat pro spásu jenom je. Chtěl, aby Izrael byl jeho svědkem všem národům. Izrael měl zrcadlit výjimečnost jeho charakteru a jeho vlády. Důvodem existence Izraele bylo osvětit svět tak, aby všichni mohli přivítat Ježíše, když přišel na zem. Byl Izrael v tomto poslání úspěšný? My víme, že nepřipravil svět na první příchod Ježíše Krista. Všimněme si příchodu Krista ve světle jejich pochybení.

Můžeme jasně vidět, že Ježíš strávil velmi málo času tím, že by se věnoval pohanům. Většinu svého času a energie věnoval na to, aby učil a motivoval svůj lid a vedl je k pokání. Oni byli lidem, skrze který chtěl Bůh osvětit tento svět. Ježíš strávil většinu svého času tím, že se pokoušel rozbořit jejich apatii a předsudky a přivést je zpátky k poslušnosti k Bohu. Důvod existence adventismu je přesně ten samý. Bůh se nedívá na adventisty jako na jediné, kteří jsou hodni jeho spásy, ale chce, abychom byli svědky celému světu tím, že budeme zrcadlit výjimečnost jeho charakteru a jeho vlády. Naším poselstvím je připravit lid na druhý příchod Ježíše Krista. Musíme si položit upřímnou otázku : Máme úspěch v tomto poslání? Obávám se, že jsme ve stejném nebezpečí, jako byli Židé před 2000 lety.

Z pera inspirace se dozvídáme o Božím plánu pro tuto církev: **Touha věků, str. 680** „[Kristus si přeje, aby v jeho církvi na zemi vládl stejný řád, způsob vedení a božský soulad jako v nebi. Slunce spravedlnosti tak bude moci svítit světu prostřednictvím jeho lidu a Kristus bude oslaven](#) „

Všimněme si, že Bůh je oslaven, když církev zjeví nebeský plán jeho vlády světu. Projevuje se tento plán v církvi ASD? Nebo převládají lidské plány nad Božími?

**(MS.30,1900) Rukopis Ellen G. Whiteové** [“ Boží lid má před sebou velké dílo... Svět musí vidět v církvi pravý Boží řád, skutečnou disciplínu, skutečnou organizaci. “](#)

To je mimo jiné naše poslání a poselství. Až se to naplní, tak Ježíš přijde. **Svědectví pro kazatele, str. 50** „[V církvi bude plně manifestována Boží láska k světu.](#)“

Všimněme si, že Boží láska bude viděna skrze církev. Úspěch Boží církve, která reprezentuje jeho charakter je velmi důležitý aspekt k ukončení velkého sporu.

Protože naše církev v současnosti nemá úspěch v poselství připravit svět na druhý příchod Ježíše, co máme dělat? Někteří to řeší tím, že ignorují problémy v církvi a jdou do světa, jako misionáři. To je velmi atraktivní, protože i Ježíš nám říká, že máme nést evangelium do celého světa. Mnoho lidí totiž reaguje na hlásání evangelia, i když se naše církev vzpírá jakékoliv reformaci. Když zapomeneme na problém neposlušnosti v naší církvi a budeme se soustřeďovat na evangelizaci nových lidí, tak nás církev bude chválit za dobrou práci, kterou děláme, a ještě k tomu přijde osobní uspokojení z toho, že některým lidem dáváme biblické lekce a vedeme lidi k Ježíši.

Je toto metoda, kterou Kristus používal, když přišel ke svému chybuujícímu vyvolenému lidu? Tři a půl roku strávil Ježíš tím, že se snažil obnovit svoji milovanou církev, které hrozilo, že zničí sama sebe. Skoro vůbec se nesnažil oslovit pohanský svět, přestože mnoho pohanů potřebovalo slyšet evangelium. Ježíšova priorita byla znovu obnovit svůj lid tak, aby oni mohli předat poselství pohanskému světu.

V časopise **Náš pevný základ - Our Firm Foundation** March, 1989 Henry Baasch bývalý prezident americké konference napsal: „Hudba se skládá ze tří částí: melodie, harmonie a rytmus, všechny tři aspekty jsou nezbytné, ale nejsou stejně důležité. Melodie by měla hrát hlavní roli a neměla by být zastíněna rytmem nebo doprovodem. Když se pokoušíme evangelizovat svět tím, že učíme, kážeme, tiskneme letáky, věnujeme velké množství peněz do budování budov, výbavy atd. – ať už jsou tyto věci důležité, jak chtějí, sami osobě nenaplnují princip, který byl svěřen církvi ostatků. Toto vše není melodie, je to nanejvýš doprovod. Melodie začíná nejprve potichu, ale čím dál tím více, hlasitěji a jasněji. **Tato melodie je píseň o vítězství nad hříchem.** Je to píseň Mojžíšova a Beránkova, která se nese výš a výše, blíž a blíže do nebeských nádvoří. Stále dále a dále od tohoto světa do vrcholných výšin projevů Jeho milosti v člověku, který je stvořen z hlíny, ale osvobozen od všeho pozemského... **Zjevení 14: 12 Zde je zapotřebí vytrvalosti svatých, kteří se drží Božích přikázání a Ježíšovy víry.** Poprvé je toto svědectví vyjádřeno o celé skupině svatých.

Bůh varuje Laodiceu! Jednoho dne podlehl král David pokušení, aby sčítal svůj lid.

### **1. Letopisů 21: 1 Proti Izraeli pak povstal satan a podnítil Davida, aby sečetl Izrael.**

Lstivým způsobem inspiroval satan Davida a výsledek byla pýcha a samolibost, která ošidným způsobem nahradila kvalitu množstvím, průměrnost namísto znamenitosti a okázalost namísto skromnosti. Kouzlo, které vyvolává množství a velikost, pokud mu podlehneme, naplní Laodiceu „nelegitimními dětmi.“ Ty pak způsobí, že její pochod se zastaví a nastane druhá „Kadeš Barnea“. Bůh nám buď milostiv, aby se něco takového stalo.

Laodicea by měla přemýšlet! Ať si dá přestávku a začne dělat inventuru. Ať uvažuje a definuje, odkud sešla z cesty svými nekonečnými aktivitami: jako jsou výchovné, zdravotnické, sociální a úřednické. Ať upřímně vyzná svoje hříchy, prosí o odpuštění a vydá



se na cestu do budoucnosti podle Božích rad. Ať si přestane zdůvodňovat a obhajovat věci, které způsobují to, že zlo vypadá jako dobro a přestupky se stávají nezbytnými.

**Svědectví pro kazatele, str. 300** Dokud se Laodicea nepokoří, neprozkoumá své srdce, a nepodřídí se Boží disciplině, dopadne na ni bouře, která proseje a zatřeše jejími řadami a smete všechno její domácí vybavení. Tato bouře připraví cestu pro samotného Pána, který se chopí své vlády.

Připomeňme si, že tato silná varování nepřicházejí od někoho, kdo chce církve kritizovat za každou cenu, ale od vůdčí osobnosti, která měla jasno v tom, co povede církve k úspěchu a co ne.

### Priority

Hlavním poselstvím církve ASD je obhájit Boha. Bude toho docíleno očištěním nebeské Svatyně. Dříve, než může být Svatyně v nebesích očištěna ode všech záznamů hříchu, tak naše srdce musí být očištěna od špíny, která neustále zneuctívá Boží jméno. Adventismus je o Božím vítězství ve velkém sporu dobra a zla, které trvá už 6000 let.

Druhým poselstvím církve ASD je celosvětové misijní úsilí získat lidi pro Nebeského Otce za pomoci studia Bible. Když jsme pochopili prvotní cíl, tak ten druhořadý cíl bude korunován úspěchem. Pokud budeme tyto priority zaměňovat tak, jako jsme to dělali spoustu let, tak nebudeme mít úspěch. Misijní aktivita navenek není řešením problému našich nemoci. Je to jako kdybychom zapřáhli káru před koně, což naprosto nefunguje. Pokud chceme být úspěšní v misijních snahách, musí to pramenit z obráceného, poslušného a zapáleného srdce. Nikdy nezapomeňme, že Kristova snaha, během toho co byl na této zemi, bylo obnovit svůj lid, aby Ho poslouchal z celého srdce. Stejným způsobem musí naše misijní aktivity pramenit z absolutní poslušnosti a lásky. Nesmí v tom být žádné sobecké pohnutky. Musíme skončit s tím, aby kulturní hodnoty rozhodovali o tom, co je správné a co je špatné. Většina problémů v církvi ASD je, že kulturní hodnoty stojí nad „psáno jest, a Pán říká“. Rozhodneme se jednou provždy poslouchat Boha, nebo budeme pokračovat v tom, nutit Ho, aby to dělal tak, jak to chceme my? Způsob, jakým odpovíme na tuto otázku, rozhodne o úspěchu nebo neúspěchu církve ASD.

### Výzva proroka Ezechiela

Ezechiel žil v době odpadnutí Božího lidu a Bůh mu dal zvláštní poselství pro Izrael.

**Ezechiel 33: 7** Synu člověčí, ustanovil jsem tě strážcem domu Izraele. Jakmile uslyšíš slovo z mých úst, vyříd' jim mé varování.

**Ezechiel 33: 11** Řekni jim: Jakože jsem živ, praví Panovník Hospodin, nemám zalíbení ve smrti ničemy. Chci raději, aby se ničema od své cesty odvrátil a žil! Odvráťte se, odvráťte se od svých zlých cest! Proč máte umírat, dome Izraele?

Tato výzva neplatí pouze vzpurnému Izraeli, z dob Ezechiele. Tato výzva platí stejným způsobem vzpurnému lidu dnešní doby. Bůh říká: „Odvraťte se, odvráťte se od svých zlých cest! Proč máte umírat, dome Adventistů sedmého dne?“

Můžeme být opravdu věřící adventisté a ignorovat tuto otázku? Část naší zodpovědnosti je, pomoci uzdravit naši církev tak, aby mohla splnit prvotní i druhotnou misi. Někdy je nuž chirurga velmi bolestivý a proces uzdravování je těžký, ale náš milostivý Bůh je mistrným lékařem.

Satan ovšem pokládá pasti, aby proces uzdravení zničil.

**První past** je evangelium kompromisu, je to evangelium, které říká: „Ježíš udělal všechno, co bylo důležité. Všechno co musíme dělat my, je věřit a o zbytek se postará On. Pokud to uděláme, máme absolutní jistotu spásy.“ Toto evangelium se vplížilo do adventismu za posledních 30 let a nabylo na síle v posledních 10 letech. Je to evangelium, které dává člověku falešnou jistotu spásy, protože slibuje, že můžeme být spaseni i když hřešíme. Učí nás, že můžeme ignorovat naše malé hříchy- naše zakořeněné hříchy- protože Ježíš nás miluje bezpodmínečně. Dokud v něho budeme věřit jako v našeho Spasitele, a budeme s ním mít vztah, tak nám zaručuje spásu nezávisle na tom, jestli budeme pokračovat v našich hříších. Tato past způsobila ztrátu mnoha upřímných adventistů více, než jakákoli jiná satanova past.

**Druhá past**, kterou satan nastražil je past humanismu a kulturních priorit. Tato past nás učí, že o tom co je správné a špatné, co je pravda a lež rozhoduje nejvznešenější způsob lidského myšlení. Uděláme anketu a rozhodneme, co má být uděláno podle výsledků ankety. Zeptáme se, co přinesly nejlepší vědecké výzkumy, nejlepší logika namísto, abychom se řídili inspirovanými radami, které považujeme za zastaralé.

**Třetí past** je past kritického ducha. Někteří z nás vidí jasně problémy, které jsou v církvi a tráví celý svůj život tím, že je odhalují a vymítají hříchy z církve. Satan vede tyto jednotlivce k tomu, aby byli negativní ve všem, na co se podívají.

**A pak je zde ještě nejrafinovanější satanova past.** Je to past mírnosti. Všichni chceme být vyrovnání, chceme být v pohodě. Nechceme, aby nám někdo řekl, že máme kritického ducha. Chceme se vyhnout extrémům na obou stranách. Chápeme, že existují některé problémy v církvi, ale protože slyšíme o všech těch lidech, které jsme získali pro Pána Ježíše, tak máme pocit, že se v podstatě vše ubírá správným směrem. Když se díváme na to, jak rosteme, tak věci přece nemohou být tak špatné, jak se zdá. Pokud existují problémy, tak to musí být problémy někoho jiného a my je můžeme v klidu ignorovat. I když naše školy a nemocnice mají problémy, nemluvíme o tom, je to jednodušší a jistější. Když se hraje podivná hudba v naší sobotní pobožnosti, zavřeme oči a snažíme se to přejít, jsme přece tolerantní. Nehasme, co nás nepálí. Ale je mlčenlivost v harmonii s výzvou proroka Ezechiela? Pokud chceme být věrnými strážci, nemůžeme zůstat zticha, zatímco se nepřítel hrne přes naše hradby. Neměli bychom spíše dělat, co můžeme, abychom uzdravili a zachránili naši církev? Nemůžeme mít

unikátní adventistické svědectví, když nemáme unikátní adventistické poselství. Biblické adventistické evangelium je naprosto odlišené od evangelia průměrného křesťanství. Necháme toto evangelium zemřít? Naše chápání velkého sporu mezi Kristem a satanem je naprosto unikátní. Necháme ho zemřít tím, že budeme zticha? Naše chápání vztahu mezi zákonem a milostí je také unikátní. Dokonce naše chápání zdravotní reformy je unikátní, protože my nechceme žít zdravěji jenom proto, abychom se vyhnuli nemocem a žili déle, ale abychom dovolili Bohu, aby plně posvětil naši duši, protože Bůh s námi plně komunikuje v naší mysli. Musíme vyzvednout nejvyšší standarty životního stylu, aby Bůh mohl mít šanci vyhrát bitvu o naší mysl.

Máme unikátní chápání proroka moderní doby, skrze kterého Bůh promlouvá se stejnou autoritou tak, jako za dnů apoštola Pavla.

Jsme ochotni být ASD v dnešní době? Jsme ochotni připravit cestu pro konečné obhájení Božího charakteru? Cena je vysoká, ale odměna je větší, než co si kdo dokáže představit.

**Jeremiáš 12: 5** „Když tě unavuje běžet s pěšími, jak budeš závodit s koňmi? Když máš klid pouze v pokojné zemi, jak zvládneš jordánské houští?”

Dnes žijeme v zemi míru a běháme s pěšími před námi, ale je závod s koňmi a jordánské houští. Teď máme čas se připravit a posílit naše charaktery. Jestliže církev bojující má být v budoucnu církví vítěznou, tak musí konečně vážně uvažovat nad jménem adventisté sedmého dne. Musíme vědět, kdo jsme a proč existujeme. Modleme se o Ducha Svatého, aby naše srdce bylo zlomeno a aby oživující raný déšť nás vedl k mocnému pozdnímu dešti.

Modleme se, aby tato generace ASD byla poslední, která žije na této hříchem prokleté zemi.